

DESCRIPCIÓ / NARRACIÓ D'UN ESPAI

Autora: Claudia

Títol del text: Carrer de somnis

Imatge triada: És una imatge del meu carrer feta a les 10:30 el 22 de Març

Reflexions sobre el procés del treball i el resultat que has obtingut:
La meva reflexió final és que estic contenta d'haver sigut capaç d'agafar la situació actual i escriure una història descriptiva amb una mica d'humor.

Claudia

Carrer de somnis

Vaig sortir un dissabte per la tarda per anar a comprar al Mercadona, amb les esperances que tot el paper higiènic no s'hagués acabat. Que ingenua! Vaig aprofitar per respirar, aire que en dos setmanes no havia respirat; per tenir fred, que en dos setmanes no n'havia tingut. Mai havia vist el meu carrer tant estrany, estava buit, com quasi sempre, però no era això... tenia un aspecte diferent, com si estigués en una pel·lícula.

Al bloc de l'esquerra hi ha els jardins de Gandhi, però en comptes d'haver-hi nens petits al parc i gent gran jugant a la petanca i explicant-se el seu dia, hi havia dos persones passejant els seus gossos per setena vegada aquell dia. No hi havia aquella sensació de vida; però tampoc era un ambient trist, més bé solitari.

El meu carrer tenia l'aspecte de sempre, era molt diferent que els altres carrers de Barcelona, només ocupava dos blocs, i hi havia cases i apartaments en un mateix bloc, amb aquestes al centre per crear l'efecte d'un passatge.

Totes les cases i edificis eren blancs/ques, les portes eren de fusta, i darrere d'aquelles parets hi havien arbres llimoners i pins ben alts. Tota la combinació em feia la sensació d'estar en un poble que només ocupava dos blocs. A l'altre extrem de les cases, tots els veïns teníem una terrassa, en la qual a les nou de la nit hi havia música, i feiem festa amb tot el grup de cases en aquells moments difícils per poder alliberar l'estrès. Al bloc de la dreta, hi havia la continuació d'aquell passatge, tot i que les cases eren d'un color marró vermellós i unes portes de metall, encara et donava la sensació de poble.

I, un bloc més a la dreta, hi havia el Mercadona, amb una cua quilomètrica i sense paper higiènic.